

Clypeus Theologiæ Thomisticæ

In Tres Partes Divisus, Et Quinque Volvminibvs Comprehensvs
Tractatus de Prædestinatione, de Trinitate, de Angelis, & de homine

Gonet, Jean-Baptiste

Coloniæ Agrippinæ, 1671

§. IV. Corollaria notatu digna,

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77146](#)

ad illuminandum: Sed egressio quam efficiat importat divina Personæ missio, neque esse moralis; utpote quia abstrahi non posset ab imperfectione, vel in persona missa, vel in persona misericordie, ut constat: Ergo debet esse physica, consistens in origine naturali.

Probatur tertio: Si missio non supponeret pro origine seu exitu àmittente, prout connotatur effectum in creatura productum, aut producendum, sed tantum pro ipsa productione effectum, non est ratio, cui Pater non dicaretur mittenti, cum producat effectum temporalem quem connotat missio aliarum personarum, scilicet operam: opera enim ad extra individua sunt, & non Trinitati communia, ut communiter docent Theologi, & D. Augustinus egregio exemplo demonstrat: *Citharam, inquit, respice; ut musicum melos suos dulcibus reddat, tria pariter adesse videntur, ars, cithara, & chorda, & tamen unus sonus auditur. Ars una, manus tangit, chorda resonat; nec ars, nec unus sonus redditum.* Trias operantur, sed sola chorus effectus: *cum corda autem pariter ars & manus operantur. Sic non Pater, nec Spiritus Sanctus suscepimus carnem, & tamen cum Filio pariter operantur.*

§. III.

Solutio objectio ex autoritate D. Thomæ de scripta.

Quia hanc conclusionem proponi potest argumentum ex autoritate Divi Thomæ de scripta. Nam S. Doctor in 1. dist. 1. §. quart. 1. art. 2. referens opinionem, qua dicebat missio unius Divinis confitente, non in aliquo relatione, sed in aliquo efficientiali, subdit: *Ei hoc mihi remittitur, considerata virtute vocabuli: missio eveniens, secundum rationem sui nominis,* non dicit existere aliquo secundum principium, a quo missio esse habeatur. *Et solum in ordine ad effectum missionis ponitur auctoritate alicuius ad missum.* Et ibidem ad Annibalem quæst. unicæ art. 2. Alij, inquit dicunt, quod missio significat principalius quod efficiens est, & hoc non verum: Atqui effectus de novo producitur in creatura, est id quod in missione est efficiens, utpote a rota Trinitatis; non vero origo, quia est quid personale: Ergo in doctrina D. Thomæ, vel missio persona divina constituit solum in novo effectu, seu in novomodo efficiens in creatura ad quam terminatur, juxta primum locum; vel faltem, juxta secundum, principalius constituit in illo effectu; subindeque non connotato solum ipsum importat.

Pro solutione hujus objectionis, nota missio non persona divina duobus modis posse considerari; primò secundum denominationem prædictam, quia habet ex termino ad quem, secundò quoad entitatem suam. Si primo modo consideratur, ut eam consideraverit Divus Thomas locis in objectione citatis, verum est quod non confitetur, alitem principaliter, in aliquo notionali, quale est origo five processio exteriora personæ missiæ; sed in aliquo efficientiali, quod est effectus de novo productus in creatura, utpote cum ab ipsa origine exteriora, desumatur missione denominatio. Cum hoc tamen stat, quod si loquamus de eadem missione non quoad denominatio-

attenditur præcipue secundum illa dona quæ ad intellectum pertinent, ut donum intellectus, scientia, sapientia, & consilij: missio vero Spiritus Sancti, per amorem procedentis, ordinatur potissimum ad communicanda alia dona, quæ ad voluntatem spectant, ut donum fortitudinis, pietatis, & timoris. Ita Divus Thomas in primo ad Anselmum dist. 15. quæst. unicæ art. 5. Quædam, inquit, habent similitudinem cum proprio Filii, in quantum procedit ut Verbum, sicut illa quæ pertinent ad cognitionem, ut donum sapientie & scientie; & in huiusmodi donis dicitur mitti Filius. Quædam vero dona, habent similitudinem cum proprio Spiritu Sancti, qui procedit ut amor, sicut illa quæ pertinent ad affectum, ut charitas; & in huiusmodi doni dicitur pro priè mitti Spiritus Sanctus, quamvis omnia dona, ex hoc ipso quod dona sunt, ad Spiritum Sanctum pertineant, qui est primum donum. Et hic art. 5. ad 3. sic ait: He duas missiones communicant in radice gratiae, sed distinguuntur in effectibus gratiae, qui sunt illuminatio intellectus, & inflammatio affectus.

ARTICULUS II.

An missio invisibilis fiat solum secundum dona gratiae sanctificantis?

13. **M**issio divinarum personarum, ex parte effectuum temporalium quos connotat, invisibilem & invisibilem dividit solet. Missio visibilis est illa, quæ fit in aliquo effectu sensibili apparente, & representante personam missam: sive creatura illa visibilis in uitatem personæ assumatur, ut in Incarnatione factum est: sive in illa solum ut in signo sanctificationis, quam facit persona missa, manifestetur; ut quando Spiritus Sanctus in specie ignis super Apostolos in die Pentecostes apparuit. Missio autem invisibilis est illa quæ fit in aliquo effectu spirituali & invisibili, qualis est illa quæ fit in justificatione peccatoris per donum gratiae invisibilis; de qua Job cap. 9. dicitur: Si venerit ad me, non videbo eum: si abiurit, non intelligam. In missione visibili mititur una persona, & manifestatur sine alia: in visibili vero nunquam una sola persona mititur, sed duo procedentes; & Pater, licet non mititur, venit tamen & communica se cum aliis ipsi animæ, secundum illud Christi Joan. 14. Si quis diligit me, sermonem meum servabit, & Pater meus diliger eum, & ad eum veniens, & mansio apud eum faciemus. Denique missio visibilis fieri potest per quolibet rem sensibilem, ordinis etiam naturalis; potest enim Deus assumere ad unionem hypostaticam quolibet naturam creatam, & uti quolibet signo sensibili ad suam presentiam in creatura rationali manifestandam: missio vero invisibilis non sit nisi ratione aliquius doni supernaturalis, in anima producti. Porro quia inter dona supernaturalia, quadam cum gratia sanctificante connexa sunt, ut charitas; alia vero cum ea connexionem non habent, sicut fides informis, spes, gratia gratis data, auxilia ad justificationem remote disponentia; inquirunt Theologi, an missio invisibilis fiat solum secundum dona primi generis?

14. Partem negativam tenent quidam, relati à Suarez libro 12. de Trinitate, capite 5. quo se-

A quibus est Arriaga disput. 55. sect. 4. disto. ubi ait posse absolute dici missionem invisibillem, etiam non fiat per dona gratia sanctificantis, sed per alia dona supernaturalia; ut sunt inspirationes, auxilia, & habitus supernaturales a charitate distincti. Sententia tamen affirmativa communis est apud Theologos, & amque expressè docet Angelicus Doctor in 1. dist. 14. quæst. 2. art. 2. & hic artic. 3. Unde

S. I.

Conclusio affirmativa statuitur.

Dico igitur: Missionem invisibilis divinarum personarum, nondici nisi ratione gratiae & charitatis.

Probatum primò ratione Divi Thomæ hic art. 3. Missio invisibilis divinarum personarum non fit nisi cum novo & invisibili modo existendi in anima rationali: Atqui nec per solam fidem, nec per spem, nec per gratias gratis data, sed per solam charitatem & gratiam iustificantem, Deus speciali & novo modo in anima rationali existit. Ergo missio invisibilis divinarum personarum, non fit nisi ratione gratiae & charitatis. Major patet ex definitione missione, sive præ exposita. Minor vero probatur: Namut ibidem docet Divus Thomas, modus ille specialis quo Deus existit in anima, consistit in eo quod illi praesens est, ut cognitum in cognoscente, & amatum in amante (cognitione dilectionis & amore procedentibus ex perfectissima amicitia, ut articulo sequenti declarabimus. Sed Deus non est praesens hoc modo anima rationali, nisi per gratiam & charitatem, per quamlibet fit perfecta hominis cum Deo amicitia, ut docet idem Angelicus Praceptor 2. 2. quæst. 3. art. 1. Ergo &c.

Confirmatur primò: Cum fide, spe, caritate que donis gratuitis, stare potest peccati reatum. Sed specialis illa Dei praesentia cum peccato incompatibilis est; ut enim dicitur Proverb. 15. Longe est Dominus ab impis: Ergo specialis Dei praesentia non habetur per fidem, aut spem, vel alia dona gratuita, sed solum per gratiam & charitatem.

Confirmatur secundò: Spiritus Sanctus ad creaturam rationalem mititur, ut in ea sicut in templo suo inhabet; juxta illud Apostoli 1. ad Corinth. 6. Nescis quia templum Dei es tu, & Spiritus Sanctus habitat in te? At nemo Dei templum efficitur, nisi per gratiam & charitatem: Ergo secundum hoc tantum donum missio invisibilis Spiritus Sancti attenditur. Unde Augustinus libro 3. de Trinitate cap. 4. Spiritus Sanctus procedit temporaliter ad sanctificantem creaturam. Ex quibus verbis Angelicus Doctor hic art. 3. in argumento sed contra sic concludit: Cum sanctificatio creatura non sit nisi per gratiam gratum facientem, sequitur quid missio divina persona non sit nisi per gratiam gratum facta.

Confirmatur tertio: Per invisibilis divinarum personarum missionem, Deus est in homine, & homo in Deo; unde, ut supra annotavimus, per illam fit in nobis imago quædam mirabilis illius circummissionis, per quam una persona divina residet in alia; proprie quod Cant. divinæ